

HVERDAG

OG

hølg

nr. 01
2024

Konfirmasjoner
side 3

Guds Mor Hodegetria
side 6-7

Noah Lius historie
side 8-9

Nytt prosesjonsutstyr
side 12-13

Kultur i påsken
side 20

Det stunder mot påske

Påske er både nedstigning og oppstigning, og kan minne om en terapeutisk prosess!

TEKST: Sokneprest Jan Helge Gram Eggestøl

Påskan handler jo om akkurat dét. At Jesus går ned i mørket. Han gjennomgår det destruktive i verste form. Avvisning, bestikkelser, straff, og til slutt henrettelse og død. En nedstigning i det mørke rommet. En nedstigning i det verste et menneske kan oppleve. Slik vi så alt for godt kjenner til i vår tid med vold, ødeleggelse og krig.

Selv om vi ikke har det slik, vet vi hva det handler om. For inni mange av oss er det mørke rom som vi ikke ønsker å bli kjent med. En destruktiv og ødeleggende del, som vi kan falle ned i og som hører til de ubearbejdede sidene i oss. Det kan være det vi ikke vil at andre skal vite noe om, eller det jeg selv ikke er kjent med. Vi fortrenger det.

Å sette ord på noe som vi ikke er oss selv bevisst er vanskelig. Terapi handler om å bli klar over hvorfor jeg reagerer slik jeg gjør, og å våge å gå inn i dette mørke rommet og bli meg bevisst hvordan ting henger sammen. Ubehaget som det kan medføre, gjør at vi må gå disse skrittene på en måte som er til hjelp og utvikling. For vi må være i stand til å ta imot den nye innsikten. Til det trengs en god veileder. Da kan den nye erkjennelsen eller innsikten bli til nytte og hjelp.

Jesus viser oss veg ved å gå inn i det mørke rommet. Han var helt og fullt et menneske, og gjennom langfredagsprosessen roper han til Gud om å unnsnippe ubehaget. *Ta dette beger fra meg*, roper han. Ubehaget han kjenner på kan minne oss om ubehaget når vi står framfor det vonde og destruktive. Enten det er inni oss eller det er rundt oss.

Men, som den gode terapeut Gud er lar han det skje. Gud vet at Jesus har i seg nok ressurser til å møte dette ubehaget og den destruktive prosessen han går inn i. Og Gud lar Jesus dø. Gud vet at Jesus er i stand til å gå inn i det. Jesus går inn i døden og faller ned i mørket og dypet. Og han er i mørket og dypet. Og han er der lenge. Lenge nok til å bli forvandlet. I mørket og dypet skjer der en forvandling. Jesus gjennomgår en forvandling. Fra å være et menneske med kjøtt og blod til å oppstå med en ny kropp som ikke lenger er bundet til de livslover som det er å være menneske.

Han blir herliggjort, som det heter. Han får i seg en ny glans og blir gjennomlyst og har på seg hvite klær som skinner av et lys som var til før sol og måne ble til. Han framstår med ny glans og med håp og fremtid. Han har vært i nedstigningen, og vært der lenge nok, og kan da bevege seg i en ny retning. I oppstigningen møter han livet med en ny kropp, med kraft og lys.

Slik kan en god terapeutisk prosess være. Gjennom å møte det mørke rommet, de fortrenge sidene i oss selv, det som vi ikke vil være ved, ja, så skjer der en forvandling. Det skjer en oppstigning. Fra mørket og ubehaget. Til nye drømmer og nye tanker om livet. Det som gjorde meg forknytt og begrenset har ikke lenger den makten og kraften som det hadde før. Det har sluppet take, og jeg kan møte fremtiden med mer lys og energi.

Jeg tror på en Gud som gir oss håp. Livet har sine begrensinger og rammer, men det har også muligheter. Slik Jesus viser i sin påskeprosess. Fra død til liv. Fra destruksjon til nyskaping. Fra depresjon til håp.

I påskan inviterer Storetveit menighet til flere påskegudstjenester og samlinger der du både kan være deg selv slik du er, også med det mørke rommet i deg, men også erfare det håp som Jesus viser i sin oppstigning med lys og glans. ●

” For vi må være i stand til å ta imot den nye innsikten. Til det trengs en god veileder.

Hverdag og Helg

Hverdag og Helg utgis av Storetveit menighet. Bladet er et informasjonsorgan som sendes til husstander i Storetveit sokn og regnes ikke som reklame etter markedsføringsloven §17. Ønsker du å påklage dette må din henvendelse rettes til Forbrukertilsynet, og ikke Storetveit menighet.

Forsiden:

Brittney Strange/Unsplash

Redaksjon:

Redaktør: Guri Rørosgaard Haaland
913 30 240 - gurihaa@online.no
Kasserer: Ole Meyer

Annonser:

Ønsker du å annonsere i bladet?
Send melding til
storetveit.menighet.bergen@kirken.no

Grafisk produksjon

Dragefjellet Media AS

Trykk

Aksell, Straume

Neste nummer

August 2024

Å være konfirmant

Det er med vemod vi sier 'takk for nå' til årets konfirmanter. Det er derimot med stor glede vi ønsker samtlige konfirmanter velkommen til å fortsette sammen med oss.

TEKST: Bodil Dyrøy Bredholt

11. mai kl. 10.00

Sigurd Drejer Vareberg
Lilja Jetne Edelman
Emma Ci Horntvedt
Jonathan Hodneland Nilsson
Thea Sundt
Didrik Jersin Sylvester-Jensen
Ada Lee Thorrud
Lars Fjeld Valland
Henrik Lorentz Wadel-Andersen
Julian Ynnesdal-Jetmundsen

11. mai kl. 11.30

Ian Aslaksby Andersen
Maja Drivenes
Eirin Ådland Espelid
Henrik Solaas Garmannslund
Arne Høie-Nilsen

Johannes Orrebakken Keilen
Josefine Rødland Mjelde
Kornelius Myhren-Berge
Hennie Marlene Mørkved
Magnus Wilhelmsen Nielsen
Kari Rydland
Philip Sæle-Meyer
Lars Nese Tjøstheim
William Westfal-Larsen

11. mai kl. 13.00

Eva Aamot-Skeidsvoll
Endre Bøthun Havnen
Oscar Brudvik Hartmann
Filip Balgobin Herfindal
Ella Oliva Gundersen Håvik
Ulrikke Sørensen Johnsen
Victoria Sofie Lorntzen
Silje Marthinussen

Maria Midttun
Anniken Alsterberg Molland
Ida Alvilde Aleberg Næsheim
Bjørn Vatne Benum
Herman Vesterhus
Lise Waagsbø

12. mai kl. 11.00

Synne Maria Glattetre-Henriksen
Amelia Lerøy Hellesund
Christine Hove
Peter Sollesnes Johannessen
Lars Sollesnes Johannessen
Lykke Larimar Lygre-Wiencke
Amelia Middtveit
Sigurd Velle Sivertsen
Mattias Svingen-Austestad
Theodor Sælemyr Vangen

Vi legger nå bak oss et år med ulike opplevelser alt etter hvilke grupper konfirmanter har vært i. Vi har lyttet og erfart hva Kristuskransens perler har å si for hverdagen. Noen har reist på leir og andre på mindre turer. Vi har tullet og lekt, lyttet og samtalt i grupper. Alt dette kalles konfirmandundervisning. Samtlige konfirmanter har deltatt på gudstjenester, noen fra benken og noen med lesing, tanker, bønner og praktiske gjøremål. Første søndag i faste opplevde vi konfirmanter i alle ledd. Sigurd var blant annet nattverdmedhjelper og Julian deltok i prekenen sammen med Jan Helge. En spennende samtale rundt sjalusi knyttet til bibelfortellingen om Josef og brødrene hans. Sammen laget de en fin og høytidelig gudstjeneste der også åtte konfirmanter ble døpt.

Dåpen og konfirmasjonen henger nøye sammen og dette ble ekstra synlig i møte med disse konfirmanter som ville døpes som 14-åringer. Dåpen er et synlig tegn på Guds kjærlighet og at den dømte er en del av kirken. Ordet konfirmere betyr *bekreftelse* eller *styrke*. Konfirmasjonen forutsetter ingen bekreftelse fra konfirmanden. Der er det Gud som bekrefter sine løfter slik de ble gitt ved dåpen. Bibelen forteller at dåpen er Guds gave til oss. En gave til den dømte og en gave til menigheten. Vi er derfor takknemlige og glade for alle som velger å ta imot denne gaven, enten det er årets nydømte konfirmanter eller dem som ble døpt som barn. Felles for alle dømte, er at man blir tegnet med et usynlig merket. Et kors. Fra panne til bryst og fra skulder til skulder. Dette merket bærer vi med oss gjennom hele livet. Uavhengig av følelser eller om vi greier å formulere vår tro i form av ord eller ikke. Dåpen er for alle og holder i alle slags dager og i konfirmasjonen bekrefter Gud akkurat det. De nydømte konfirmanter fikk med seg et gripekors som et minne om dagen og et symbol for denne kjærlighetshandlingen.

Kjære konfirmanter: Velkommen til å fortsette på Hangout, Klubben, gudstjenester, Middag for alle, og ikke minst på vårt lederkurs for nykonfirmerte. Ta kontakt med konfirmandleder hvis du vil ha mer informasjon om dette. ●

FIN TID: Julian syntes konfirmandtiden har vært veldig fin og han gleder seg til konfirmasjonsdagen. I prekensamtalen fortalte han blant annet om sine drømmer for livet, og at venner betyr mye for ham. FOTO: PRIVAT

Hva skal menigheten arbeide med i 2024?

7. desember inviterte det nye menighetsrådet til strategisamling for å peke ut en retning for hva vi vil prioritere i 2024.

TEKST: Jan Helge Gram Eggestøl

Da var både det gamle og det nye menighetsrådet samlet med ansatte og andre engasjerte i menigheten. Metoden som ble brukt var kvalitativt innsikt basert på strukturerte samtaler i grupper, med «datafangst» på post-it lapper.

Til grunn for alt vårt arbeid ligger vår visjon, og menighetsrådet har konkretisert hva det vil si. Vår visjon er å være et åpent og inkluder-

ende fellesskap som speiler Guds kjærlighet, som betyr at vi vil være en menighet som fremmer god folkehelse og bidrar til livsmestring og mening. Våre fellesskap preges av varme relasjoner, vår forkynnelse holder frem en sunn tro og livsholdning basert på kirkens bekjennelse. Gudstjenestene er inspirerende og spiller sammen med rommets karakter som katedralkirke, den enkelte blir utfordret til etterfølgelse og personlig utvikling.

IDEDUGNAD: Kvalitativ innsikt med «datafangst» på post-it-lapper.

PLANER: Ønskene for 2024, samlet og strukturert på et PowerPoint-ark.

Storetveit menighetsråd 2024

Storetveit menighet møter åndelige behov, og stimulerer til engasjert trosliv for den enkelte

Nøkkresultat 1-1

Åpen kirke med samtalepartner tilstede, er etablert, og det er et regelmessig tilbud. (JA/NEI)

Det er gjennomført to kurskvelder i løpet av høsten med fokus på JESUS. (JA/NEI)

Nøkkresultat 1-2

Det er etablert bønnegruppe med regelmessige treff. (JA/NEI)

Det er gjennomført opplæringskurs i å lede bønnegruppe for frivillige. (JA/NEI)

Nøkkresultat 1-3

"Teaser" for søndagens gudstjenester er lagt ut på sosiale medier på torsdager, med link til hjemmesiden. (JA/NEI)

I Storetveit er alle som vil inkludert i smågrupper som er livsnære, aktive og aktuelle.

Nøkkresultat 2-1

Det er etablert en litteraturgruppe med jevnlig treffpunkt. (JA/NEI)

Nøkkresultat 2-2

Det er etablert to nye samtale/bibelgrupper. (JA/NEI)

Nøkkresultat 2-3

Det er gjennomført kurs i ledelse av smågrupper. (JA/NEI)

Storetveit menighet har effektiv administrasjon, gode rutinebeskrivelser og organisering som gir hensiktsmessige strukturer

Nøkkresultat 3-1

Hus styret har gjennomført kartlegging og lagt frem tiltak til menighetsrådet som styrker økonomi til vedlikehold. (JA/NEI)

Nøkkresultat 3-2

Det er etablert en kommunikasjonsgruppe som jobber med å styrke kommunikasjonen til menigheten. (JA/NEI)

Nøkkresultat 3-3

Utforme skriftlige rutinebeskrivelser for funksjoner som gjennomføres av frivillige (JA/NEI)

Deltakere på strategisamlingen:

- Per Kristian Erdal
- Tori Smedal
- Inger Lise Breivik
- Hans Jakob Berg
- Marit Graue
- Agnethe Mohn
- Morten Bendiksen
- Guri Haaland
- Janniche Mohn
- Anette Krohn Hansen
- Friede Andersen
- John Kristian Rolfsnes
- Mette Lawlor
- Esther Alida Gjerdåker
- Tone Lauvås
- Grethe Meyer
- Ole Meyer
- Kari Bakke
- Bodil Kristin Bredholt
- Jostein Aarvik
- Jan Helge Gram Eggestøl
- Anna Elen Mathiassen

Innledere var sokneprest Jan Helge Gram Eggestøl og menighetsrådsleder Friede Andersen. Kari Øritsland var fasilitator. Vi ble delt inn i grupper og skulle svare på spørsmål som vi skrev på gule lapper og hadde en oppsummerende samtale til slutt.

Spørsmål 1: Hva er bra?

Mange opplever gudstjenesten som aktuell, variert, atypisk og med høy kvalitet med livsnær forkynnelse, sang og musikk. Det skaper trygghet og tilhørighet og et sted å tilby fellesskap. Menigheten er et sted der hverdagens strev og bekymringer kan få en pause og vi kan bare være. Det er et mangfold av musikk, konserter og ulike aktivitetstilbudet og mye å velge mellom. Særlig ble ungdomslubben, kontaktklubben, middag for alle, konfirmantarbeidet, samtalegrupper og temagrupper trukket fram.

Videre er vi stolte av menighetsbladet, dyktige ansatte og et positivt miljø med lite konflikter. Vi har også etablert husstyre for Menighetshuset, det er det lenge siden vi har hatt.

Spørsmål 2: Hva kan gjøres bedre?

Vi kan åpne kirkerommet mer slik som i sentral-Europa. Noen ønsker en sterkere Jesus-forkynnelse, at vi skal stole mer på Gud og be mer for menigheten og hverandre. Vi kan også bli mer frimodige og ta enda bedre imot nye som kommer.

Vi savner aktiviteter for eldre, studenter og større barn. Vi kan bli bedre på kontakt og kommunikasjon både internt i menigheten og i bydelen. Dette med vedlikehold av menighetshuset og oppgradering har høy prioritet. Flere tilbud av ulike smågrupper som turgruppe for eldre, studentgrupper, samtale og bibelgrupper ble nent.

Og ikke minst: Inntektsbringende arbeid og giverglede er avgjørende om vi skal lykkes.

Spørsmål 3: Hva drømmer vi om?

Vi ønsker å se over hundre på gudstjeneste hver søndag og en kirke som

er åpen mange dager i uken. Vi ser for oss kor på hver gudstjeneste - og at kirken blir ledet av Guds vilje, med indre drivkraft som inspirere andre til det.

Vi ønsker et yrende liv i både kirke og menighetshus, et liv som skaper fellesskap som er helsebringende der nestekjærligheten blomstrer.

Menigheten vår har et godt om-dømme der tilbud om forbønn er lett tilgjengelig. Åpen barnehage og aktivitetsdag ut mot bydelen kan være betydningsfull.

Et ny urnelund med plass til flere er et savn som er viktig å finne en løsning på.

Spørsmål 4: Hvordan skal dette skje?

Vi må jobbe med kultur og identitetsbygging, dialog og kommunikasjon, møte åndelige behov og skape tro og tilhørighet, rekruttere flere frivillige, sette realistiske mål, tilbud til livsnære grupper og skape en trygg økonomi.

Etter «fangsten» av ulike innspill satte vi av tid på det første menighetsrådsmøte i januar for å konkretisere og sette realistiske målbare mål. Se motstående side for det oppsummerende diagrammet over de prioriterte menighetsråd og stab ønsker for året 2024. ●

ÅNDELIGE BEVOV: Menigheten ønsker å møte åndelige behov i dagens virkelighet. Bildet er fra et performace-prosjekt vi hadde for to år siden.

Guds Mor Hodegetria

GIVER: Jan Wilhelm Werner er ikongiveren, og i en dialogpreken fortalte han hvorfor han ville gi gaven. Det skjedde etter at soknepresten på en kirkekaffe sa at han savnet et Maria-symbol i kirken. Werner kontaktet da Solrunn Nes, som hadde stående et stort ikon som ville passe i Storetveit. Kanskje var det en større vilje bak?

Jeg har lenge ønsker meg et Maria-symbol i Storetveit kirke. Maria har en vesentlig betydning i kristendommen. Engelen Gabriel kommer til henne med budskap om at hun skal bli med barn, ved Den hellige ånd, og føde Frelseren.

TEKST: Jan Helge Gram Eggestøl

På den måten har hun en helt spesiell plass i den kristne tro. I ikonkunsten blir hun fremstilt på ulike måter. Som veiviseren, den ømme mor, den som dier barnet, den lidende mor, for å nevne noen.

Like før jul fikk menigheten et ikon i gave fra en privat giver. Dette har menighetsrådet tatt imot, og vi vil gjerne takke for den flotte gaven.

Ikonet er ganske stort, 60 ganger 74 centimeter, og er inspirert av et ikon fra Georgia. Det er gjort med 22 karat bladgull. Her ser vi Maria på tronen sammen med Jesus, som både er barn og voksen på en gang. Jeg synes at farger og det folkloristiske uttrykket passer til kirken, med sine mange utskjæringer.

Det er *Guds Mor Hodegetria*, veiviseren, som er motivet. Hun er den som peker på Jesus. De to har i dette motivet et mer formelt forhold til hverandre. Maria peker på Jesus, som ikke er et barn, men en voksen mann. I hånden holder Jesus en bokrull som viser til Johannesevangeliet der Jesus er *logos*, ordet. Jesus står med det fram som den preeksistente *logos* (Jesus var til før alt ble skapt) og den kommende frelseren. Det ser vi ved at Jesu høyre hånd er løftet opp og velsigner. Fingrene er delt i to grupper. Tre er samlet og symboliserer treenigheten og to er oppreist og står for Jesu to naturer (Gud og menneske).

Over Marias hode ser vi greske bokstaver som nett-opp betyr *Guds Mor*. Over Jesu hode er de første bokstavene i Jesus Kristus, og inne i glorien ser vi de tre bokstavene i det greske verbet «å være», som kan

IKON: Billedkunstner Solrun Nes og sokneprest Jan Helge Gram Eggestøl med kirkens nye ikon.

FOTO: GURI R. HAALAND

oversettes med den værende og den som alltid er. Det betyr at den fullkomne, ubeskrivelige og transcendent Gud, som overfor Moses presenterer seg som *Jeg er den jeg er* (2.Mos 3,14), er synlig til stede i kraft av de tre bokstavene bak Sønnen.

Barnets voksne, opphøyde preg er igjen uttrykk for at han er både Gud og menneske. Himmelen majestet troner på Marias arm. En tekst hos profeten Jesaja, som får fram dette på en kraftfull og tydelig måte er; «*For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skuldre; og han skal kalles: Underfull Råd giver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste*» (Jes 9,6).

Kunstner Solrunn Nes er den fremste ikonkunstneren i Norge, og har blant annet fått opplæring i ikonmaling i Finland, tatt kunsthistorie hovedfag og har hatt gresk statsstipend på kunstakademiet i Athen. Hun har hatt flere kunstutstillinger, og mange av hennes ikoner henger i ulike kirker i Norge. Blant annet er Sælen kirke rikt utsmykket med hennes ikoner, og St.Paul kirke har en stor alterfrontale med flere motiv. I denne teksten er mye hentet fra hennes bok *Mysteriets formspråk*, som er mulig å få kjøpt ved å ta kontakt med meg.

Nå har Storetveit fått sitt Maria-ikon. Nå gjenstår det bare å få det godkjent, slik at vi får henge det opp i kirken. Søknad er sendt til både biskop og riksantikvar og er nå til behandling.

Solrunn Nes har gjort meg oppmerksom på at dette motivet av *Guds Mor Hodegetria*, ofte henger sammen med et ikon av *Kristus Pantokrator* (Allherskeren), som en gruppe. I Sandviken og Sælen kirker ser vi det fremstilt slik. Kanskje er det noen glade givere som kan tenke seg å bidra til et *Pantokrator*-ikon? Nes kan gjerne tenke seg å gjøre et slikt ikon i samme uttrykksform som Maria-ikonet. ●

– JESUS LEVER!

Dette har Noah Liu opplevd så smertelig og sterkt både på kropp og sjel.

Noah Liu har en sterk erfaring om at Jesus lever. Det har gitt ham livshjelp etter en alvorlig trafikkulykke. Stinebeth Bjerknes Storjohann har skrevet teksten, og både hun og han er ofte i kirken i Storetveit.

TEKST: Stinebeth Bjerknes Storjohann

Noah er født og oppvokst i Kina. I 1998 reiste han til Norge fordi han her fikk spesielle studietilbud i biofysikk/kjemi. Han studerte i Bergen og var den beste studenten hans professor noen gang hadde undervist. Det ble sendt anbefalingsbrev til Sveits, USA og Canada. Alle stedene var opptatt av å motta Noah som forsker. Noah var også ivrig sportsmann og nesten ferdig med sin mastergrad. Alt lå til rette for at livet hans skulle bli en stor suksess

Ulykken

17. januar 2000 skjedde det som skulle forandre Noahs fremtid totalt, på en tydelig avmerket overgang på vei fra Fantoft studentby til universitetet. Han hadde gått av sykkelen og spaserte rolig i gangfeltet. Plutselig kom det en bil mot ham og han ble slynget 10 til 20 meter opp i luften. Hjelmen gjorde at han ikke døde momentant.

Et helikopter fraktet ham rett til Haukeland der han lå i koma i 35 dager. Helsepersonellet gjorde alt som sto i deres makt for å redde Noah, selv om legene mente at han hadde små sjanser til å overleve. En operasjon i halsen ga ham lufttilførsel og en del av hodeskallen ble operert vekk, slik at trykket på hjernen skulle bli mindre. Dette var den største operasjonen i sitt slag til da i Europa. Avisene skrev om ham. Kinesisk TV laget film om ham som ble distribuert over hele verden.

«Jesus var livet»

For Noah hadde våknet. Han hadde vært på reise i dødsriket, men ble

OMVENDT: Noah Liu fant sin kristentro etter en alvorlig trafikkulykke for 24 år siden. FOTO: PRIVAT

vekket av at Jesus plutselig var der. Jesus var livet, og Noah levde. Han ble fylt av fortrøstning og håp. Men legene hadde en dårlig nyhet. Han ville aldri kunne gå, sa de. Noah lå urørlig i sengen i 16 måneder. Han mistet språket og forsto ikke når kinesisktalende hjelpere snakket til ham, og han kunne ikke snakke selv. Da kom fortvilelsen og skuffelsen tilbake.

Da kom faren fra Kina for å hjelpe sønnen, og moren kom også. Faren ble i Bergen i ti år uten å kunne noen annet språk enn kinesisk. Likevel

begynte han å lese bibelen i kinesisk oversettelse. Både Noah, faren og moren tok imot kristendommen og ble døpt. Noah vitnet om Jesus i kirken.

Fremtiden

På sykehuset fikk han den beste hjelp som tenkes kan. Foruten flere operasjoner fikk han hjelp av fysioterapeut og psykolog. Men hvordan i all verden skulle han klare å håndtere fremtiden?

Hva skulle han bruke livet til? Der var jo ingen fremtid. Moren hadde reist hjem til Kina, men faren ble hos

MERKESTEIN: Steinen Noah husket fra løpeturene på Løvestakken. Innskriften ble hogget av murmester Alfred Westerlid rundt 1920. FOTO: LØKEN/CC BY-SA 3.0

at Jesus var den eneste veien til håp, tro og kjærlighet. Han fulgte den veien, og språket hans kom tilbake. Han ville hjelpe andre til også å finne lyset, veien og livet. Dette skulle bli hans livsoppgave og gi dagliglivet hans mening.

Robin Hood-huset

Jeg traff Noah da jeg var norsk-lærer på Robin Hood-huset. Da hadde han vært i Norge i 25 år og var norsk statsborger, men hadde behov for norsktrening. Han ble min student i enetimer, hvor han fikk ekstra hjelp til å lære dette vanskelige språket. Det første han sa til meg var: «Tro, håp og kjærlighet, og vi må hjelpe vennene våre». Jeg ble nærmest filleristet av det han sa, og holdningen han utviste. Det ble til at vi snakket om dette i hver undervisningstime. På norsk!

Det gikk ikke lang tid før han spurte meg om jeg ville være med en tur på Løvestakken og se den store steinen der det var risset inn «Jesus lever». Jeg ble straks med, og samtalene våre fortsatte.

Jeg var i utgangspunktet søkende, men møtet med Noah ble et stoppested lengre frem. Jeg ble fanget inn av godhet, vennlighet, vennskap, og av det livet som Noah lever. Det er Jesu liv. ●

Noah. Noah hadde vitnet om Jesus i kirken. Etter 16 måneder i sengen sto han opp og tok sine første vaklende skritt. I dag går han. Ukuelig livsvilje og energi og styrke fra Gud førte ham frem til den han er i dag.

Visjoner

Noah hadde lenge trodd at moren snart skulle gå bort. En dag hørte han noen merkelige lyder. Han visste at moren hans døde akkurat da. Han så på klokken, og siden fikk han vite at moren åndet ut i nettopp det øyeblikket, på det klokkeslettet. Budskapet hadde nådd ham helt fra Kina, langt, langt borte. Dette var enda et stort tegn på at Gud var med ham.

Før hadde han ofte, på løpeturer opp og ned Løvestakken, sett en diger stein, over to meter høy, hvor det sto risset inn med store bokstaver «Jesus lever». Nå kom han til å tenke mer på den steinen.

Noah fikk kontakt med forsamlingen i Løvestakken menighet og begynte på bibelskole. Han opplevde det kolossale lyset som strømmet ut fra Jesus. Han skjønnte

NOAH OG STINEBETH: Stinebeth Bjerknes Storjohann har skrevet teksten, og både hun og Noah er ofte i kirken i Storetveit. FOTO: PRIVAT

Støtt arbeidet med barna i menigheten!

Nå trenger vi hjelp for å kunne drive arbeidet med barn videre.

Stillingen vi tidligere hadde ble dessverre tatt bort av økonomiske grunner i Bergen kirkelige fellesråd (BKF). Skal menigheten vår kunne fortsette de gode aktivitetene for de yngste, må vi hvert år reise egne lønnsmidler til en deltidsstilling for vår dyktige medarbeider, Kari Bakke.

Vi håper mange av dere som bor i menigheten vil bli faste givere, og på den måten hjelpe Storetveit menighet til fortsatt å kunne tilby aktiviteter og møteplasser for barn og foreldre, der de kan ha gode aktiviteter og bli kjent med hverandre og kirken.

Vi vil satse på barn og unge og fast givertjeneste er avgjørende for at vi kan realisere felles mål. Barna trenger deg som støttespiller!

Barna er fremtiden, skann QR-koden og bli med du også! Sammen er vi fremtiden!

Vi trenger hjelp til menighets-huset

Menighetshuset må pusses opp og vi trenger faste givere til prosjektet.

Du kan registrere deg enten via kirken.no/storetveit/givertjeneste eller via QR-koden under.

Ta gjerne kontakt med menighetskontoret om du trenger hjelp til å registrere deg.

Tusen takk for gaven du vil gi!

Samtalepreken

Søndag 21. januar lå snøen tungt over store deler av landet, men tøværet hadde begynt og det var ganske ufremkommelig. Det var likefullt tid for ny gudstjeneste med preken-samtale rundt dagens tekst med dagens gjest, Elisabeth Meling fra Skeivt kristent nettverk.

TEKST OG FOTO: Guri R. Haaland

Jan Helge Gram Eggestøl og Elisabeth Meling satte seg i de høyreste stolene, og soknepresten innledet med å orientere om kirkeårets åpenbarings-tid. Det er en tid der Jesus viser hvem han er, nemlig av kjøtt og blod, men også av ånd - han er guddommelig. Så presenterte han Elisabeth og viste til artikkelen i siste menighetsblad, hvor LHBT-personer, og deres forhold til ulike kirkesamfunn ble omtalt.

Elisabeth bor i Storetveit menighet, men er selv pinsevev. Som leder av Skeivt kristent nettverk er hun opptatt av at kristne skeive skal finne sin naturlige plass i kristne forsamlinger.

Vriene bokstavkombinasjoner

Jan Helge viste til at han selv er en «gammel mann». Da han vokste opp kjente de ikke av disse bokstavene og betegnelsene.

– Det ble bare sagt at han eller hun var *en sånn*. Hva står bokstavene for?

– Lesbiske og homofile er kvinner og menn som blir tiltrukket av samme kjønn som de selv er. Bifile kan kjenne tiltrekning til begge kjønn. Transpersoner kan være mennesker som er født med et kjønn, men ikke passer helt inn i bare et kjønnsuttrykk, mens transkjønnete mennesker har en indre opplevelse og erfaring av å høre til motsatt kjønn av det de er født som.

Det er dette Elisabeth selv har opplevd. Hun forteller om hvordan hun fra seksårsalder opplevde seg annerledes. Ikke som den gutten hun var født som og hadde fått navn som. Da hun første gang lånte kjole av en av søstrene, opplevde hun seg mer levende. Rommet rundt henne ble lysere. Hun har i dag ikke behov for å gå i kjole hele tiden. Den gang hjalp kjolen henne til å se seg selv, mens nå når hun har byttet navn og lever som Elisabeth, er det ikke så viktig.

I dag blir både hun og andre stort sett møtt med mer aksept og forståelse, men opplever også at der er en del som ikke er villig til å lytte, både i samfunnet og i kirken. Vår kirke har hatt en lang reise til det den står for i dag.

” Selv om hun er både kvinne og samaritan, møter Jesus henne med et åpent og varmt blikk uten fordømmelse.

Jan Helge Gram Eggestøl

Jan Helge viser til teksten, som er fra Johannes 4. kapittel, vers 4-26. I teksten møter vi Jesus, som trett, sliten og tørst kommer til landsbyen Sykar på sin vandring. Byen ligger like ved Nablus i Samaria. For 25 år siden var der store konflikter der, slik Ramallah ble det seinere, og slik Gaza er det i dag. Området var fullt av spenning også på Jesu tid. Teksten forteller om en av de lengste samtalene i Bibelen, og en av de merkeligste. Det var midt på dagen. Sola stod på det høyeste, og Jesus satte seg ved brønnen. Da kom det en kvinne for å hente vann. Jesus bad henne om hjelp til å få vann, noe kvinnen ble veldig forundret over. At en jøde snakket til henne direkte, var svært uvanlig. Selv om hun er både kvinne og samaritan, møter Jesus henne med et åpent og varmt blikk uten fordømmelse. Jan Helge vil vite hva Elisabeth tenker om dette?

Elisabeth svarer straks:

– Det er vel slik Jesus er. Jesus viser hvem gud er. Guds kjærlighet søker alltid de som er utenfor i samfunnet.

«Åpen og inkluderende Storetveit menighet har som visjon at vi ønsker å være en åpen og inkluderende menighet som speiler Guds kjær-

lighet. Det er stort og flott, synes Jan Helge. Og i teksten er det virkelig snakk om kjærlighet.

– Har du opplevd eller erfart Guds kjærlighet? spør han.

Elisabeth kan fortelle om hvordan hun slet med å anerkjenne og akseptere seg selv, påvirket av alt hun møtte både blant andre og i kristne sammenhenger. Høsten 2016 var hun kommet til et punkt hvor hun opplevde at hun ikke lengre kunne leve slik hun gjorde, hun greide ikke selv å akseptere at hun følte seg som kvinne. Hun satt en dag og hørte på lovsangen *Underfullt kors*. Det sto da for henne at Jesus for to tusen år siden tok på seg all skyld. Hun ba en bønn om å få føle seg fri for alt dette og opplevde da en åpenbaring hvor Gud i det øyeblikket løftet av henne all fordømmelse og så henne, anerkjente og bekreftet henne som den hun var, Elisabeth. Hun opplevde et lys som har fulgt henne senere. Den som sønnen har satt fri, er virkelig fri og kan være seg selv, helt autentisk.

Vannet og sakramentet

Jan Helge kommer tilbake til teksten hvor Jesus ber om vann, som han vil at kvinnen skal gi ham. Men, som nesten alltid i Johannesevangeliet, så er der en dobbel bunn når Jesus taler. Det blir snakk om levende vann som slukker tørste for alltid. Det synes kvinnen er fristende. Tenk å aldri være tørst. Da slipper hun å gå til brønnen for å hente drikke. I vår kirke er dåpen et sakrament, og vannet som renner over hodet er virkelig levende vann som slukker all tørste. Vannet er bærer av Guds nåde og Den hellige Ånd og gir oss liv, håp og fremtid til alle tider.

– Hvordan tenker du som pinsevev om dåpen, spør han.

Elisabeth forklarer om forskjellen på at vi i vår kirke har dåp av barn og at det er faddere og foreldre som be-

kjenner å være troende og vil at barnet skal ha del i Guds rike, mens det i pinsemenigheten er den voksne som selv bekjenner sin tro og sitt ønske om å høre til de troendes fellesskap.

– Jeg mener imidlertid at dåpen er en daglig bekjennelse på troen, uansett hvilken kirke vi tilhører.

Begrepet 'skam'

Jan Helge går så tilbake til teksten, og hvordan Jesus går rett på sak da han ba kvinnen hente mannen og komme. *Jeg har ingen mann, svarte kvinnen. Du har rett når du sier at du ikke har noen mann, sa Jesus. For du har hatt*

” Det er vel slik Jesus er. Jesus viser hvem gud er. Guds kjærlighet søker alltid de som er utenfor i samfunnet

Elisabeth Meling

fem menn, og han du nå har, er ikke din mann.

– Hun tenker da at Jesus er en profet. Jesus avslører det som er sannheten om hennes liv. Det som ikke ble sagt av noen, ble sagt der og da, høyt og tydelig. Det er vel skam, både for henne og for de mennene i landsbyen som hun har hatt et forhold til.

Samtalen dreier seg nå om begrepet 'skam'. Skam er en sterkt ubehagelig følelse av å ha vist en nedverdiggende side av seg selv, og dermed avslørt seg selv som mislykket, udugelig eller umoralsk. Elisabeth trekker frem at skam kan være positivt når man har gjort noe galt og får mulighet til å endre på ting, men at når skam oppleves for hvem man er, blir den invaderende og destruktiv og kan bli ødeleggende.

– Men, skammen forvitrer i møte med ekte kjærlighet. Jesus møtte kvinnen på en åpen og varm måte. Han ville sette henne fri, og det kunne skje noe i en ny fremtid, sier hun.

MØTE I KIRKEN: Elisabeth Meling og Jan Helge Gram Eggestøl i samtale om dagens tekst.

De tabubelagte grensene

Til sist spør Jan Helge om det er noe mer Elisabeth vil si. Hun trekker da frem det Jesus gjør når han krysser de tabubelagte grensene og snakker til denne samaritanske kvinnen.

– Han gjør det samme i andre bibelfortellinger, som i den om den barmhjertige samaritan. Andre grupper var spedalske, tollere osv. Jesus bruker fordømte grupper. Gud er for alle og hans kjærlighet skal få lyse gjennom oss alle. Elisabeth er opptatt av at vi alle skal få vandre i lyset og hvordan vi kan vise det til andre rundt oss.

Jan Helge takket Elisabeth for at hun kom og delte sin historie med oss. Samtalen avsluttet så ved at begge reiste seg, vendte seg mot alteret og ga Gud æren og takken. ●

Nytt prosesjonsu i Storetveit kirke

1. juledag ble vårt nye prosesjonsutstyr innviet i Storetveit kirke. Prosjektet ble tidligere presentert i menighetsbladet, og kors og lyslamper har nå sin faste plass i kirken bak døpefonten i stein.

TEKST: Jan Helge Gram Eggestøl

1. juledag var Bård Hansen invitert til en liten samtale om prosessen. Han har vært kunstneren og ansvarlig for gjennomføring av prosjektet.

Hansen syntes oppdraget var utrolig spennende og la virkelig sin sjel inn i det. Her er det mye forseggjort arbeid, og det har virkelig blitt noen flotte smykker i kirken. Med på veien har han fått gode råd og hjelp fra Siri Øijord Haugan (arkitekt, Akasia), Erling Andreas Sæterdal, (møbel-snekker, Akasia), Guri R. Haaland (medlem Storetveit menighetsråd), «knivklubben» som holder til ved Bårds verksted og sokneprest Jan Helge Gram Eggestøl.

Føringer for materialer og form
Noen føringer ble lagt til arbeidet og var som følgende: Utstyret skal se ut som om det alltid har stått i Storetveit kirke, mens materialer og utforming avstemmes etter kirkens ånd med en porsjon kunstnerisk frihet. Utstyret vil plasseres bak døpefonten i stein og vil inngå som en del av interiøret. Videre skal prosesjonslysene kunne bæres av både barn og voksne. Det lages tre hull i gulvet med innvendig messingbeslag bak døpefonten i stein.

REKVED: Det nye utstyret er laget av rekved fra havet. FOTO: GURI R. HAALAND

Når det gjaldt materialvalg falt vi ned på gjenbruk av rekved av eik fra skip som hadde ligget lenge i havet. Da forandrer eiken farge og blir nesten sort og kalles *haveik* eller *myreik*. Prosesjonslysene har en form som kan minne om en båt eller buene i kirken. Hovedrommet i kirken blir gjerne kalt kirkeskip.

tstyr

INNVIELSE: Glimt fra gudstjenesten 1. juledag da det nye prosesjonsutstyret ble tatt i bruk. FOTO: ANNE JENNY BERGSETH

Det er felt inn små lamper i bærestangen, med små oljebeholdere. Videre ble det valgt å bruke messing og messingbeslag i prosesjonskorset og lysene. Bærestangen av eik er farget slik at den står til benkene i kirken. Stangen er åttekantet, inspirert av oktagonen (rommet ved høyalteret), som har åtte vegger. Tallet åtte står for 'evighet'.

«Kristus viser vei»

Korset bæres først, for det er Kristus som viser vei og som vi skal etterfølge. Lysene er symbol at Jesus er verdens lys, og at *Guds ord er en lykt for min fot og et lys på min sti* (Salme 119), som skal lyse opp vår livsvandring

Det nye prosesjonsutstyret i kirken er godkjent av både biskop og riksantikvar, og vil bli brukt ved inngangsprosesjon, evangelieprosesjon og utgangsprosesjon. ●

KUNSTNER: Bård Hansen i verkstedet på Bryggen. FOTO: GURI R. HAALAND

Et besøk på Langegården

Det er første dag i februar, og været er ganske hustrig. Storm herjer store deler av landet vårt.

TEKST: Guri R. Haaland

Jeg ankommer tunet på Langegården hvor jeg har en avtale med «sjefen», Erik Isdahl Krohn Hansen. Han har forvaltet eiendommen i over 40 år. Nå er han opptatt med noen ungdommer som hjelper til med pakking og lasting av ved ovenfor gårdstunet. Mens jeg venter på mitt intervjuobjekt, underholdes jeg av to lekne hunder som iherdig prøver å få kontakt.

Snart er Erik klar, og jeg blir vist rundt i de eldgamle bygningsdelene som ligger på rekke og rad i langhuset, før vi slår oss ned for å snakke om gården og mannen som har bygget virksomheten opp igjen og skapt den omfattende driften som er her i dag.

Valgte skog og utmark

Erik vokste opp på Storetveit, gikk på Fana gymnas og var medlem av både speidertroppen 1. Fjøsanger og «Klubben» i menigheten. Her fikk han også med seg lederutvikling. Etter skolen var han bestemt på å ikke gå videre med teoretiske fag. Han siktet mot en fremtid innen utmarksnæringen. Dermed ble det skogslinjen ved jordbruksskolen på Voss og så agronomutdanning på Stend. En periode drev han som gjeter og jaktoppsynsmann på Hardangervidda, før han

HOGST: Erik i aksjon sammen med ungdommer som hjelper til på gården.
FOTO: GURI R. HAALAND

Langebårdens historie

Gården grenset i 1776 mot Bønes, Helgeplasset, Øvre Fyllingen, Solheim, Litle Solheim og Storetveit. I middelalderen tilhørte gården Apostelkirken, men fikk på 1600-tallet private eiere, i hovedsak bergenske kjøpmenn og borgere som hadde folk til å drive gården.

Når Fjøsanger hovedgård i dag er best kjent som Langegården, er det grunnet

familien Lange, som var eiere fra 1844 til 1935, da Johan Caspar Lange døde.

Han var ungkar og barnløs og ble dermed det siste skudd på det tysk-norske slekts-treet. I tillegg til gårdsdriften var han reder, drev handelsstasjon på Island og engrosforretning på Bryggen. Lange ønsket at hele byen skulle få slippe til på Fjøsanger etter hans død. Formelt ble dette ordnet ved opprettelsen av et legat hvis formål skulle være *å skape et vakkert tilflugtsted for det spaserende publikum.*

Senere testamenterte han hovedbygningen til stiftelsen Johan Langes Minde med oppgave å drive et hjem for eldre bergensere. Statuttene måtte imidlertid endres etter Langes død. Blant annet het det at *kommunister, socialister eller målfolk indtages ikke.* Lange ville sågar bestemme når pensjonærene skulle hvile middag, og når de kunne få ettermiddagskaffen!

Før Nyhaugen, Nygård, Kråkenes, Grønnestølen og andre områder ble utskilt som egne bruk eller husmannsplasser i

1809, dekket Fjøsanger over 6000 mål og var da den største gården ved Nordås-vannet. En eier midt på 1700 tallet, Jon Mariager, anla den første kjørbare veien i Fana, fra Solheimsviken til Fjøsanger.

Hovedbygningen, en staselig empire-lystgård med rokokkofasade, ble oppført i 1810. Huset ble fredet 1924 og har siden 1980 gjennomgått en vellykket restaurering. Mange av de eldste detaljer er intakt.

Forkortet og bearbejdet utdrag fra artikkel i Bergen byleksikon.

dro til Ås og begynte å arbeide på Husdyrinstituttet. Det var dermed en ganske vidtfavnende bakgrunn han stilte opp med, da han i 1983, sammen med 24 andre, søkte om å få bli forpakter på Langegården. Erik trakk vinnerloddet. Han skulle opparbeide gårdsdriften og skape en levende gård, i tråd med legatstyrets ambisjon.

Bosettinger siden steinalderen Langegården, eller egentlig Fjøsanger gård, har en historie som går langt tilbake. Her har det vært boplasser siden mellomistiden for 12 000 år siden.

Da Erik overtok, hadde gården ligget brakk i mange år. Stiftelsen solgte noen tomter i 1982 og hadde pusset opp hovedhuset nede, slik at det kunne leies ut til kunstutstillinger og selskaper. Erik hadde en driftsplan klar og satte i gang med å gjøre våningshuset på selve gården beboelig for seg og familien, da for midlene stiftelsen hadde til overs etter salget. Bortsett fra det 300 år gamle sauehuset, som brant i 1948, er de andre husene bevart.

Det ble mye anleggsvirksomhet. Erik hugget skog, grøftet, gjorde klar for sauehold og grasdyrking. Eiendommen er på 1800 mål og strekker seg over kammen mot Fyllingsdalen, sørover til Billhuset og Langestranden, ned til hovedveien og nordover til byggingen i Grønnestøl-området. I dag er hele eiendommen sikret som naturminne og landskapsvernområde. I Langeskogen er det opparbeidet natursti og turløyper mot Løvstakken. Langs stiene er det registrert over 60 ulike treslag, de fleste plantet i Johan Caspar Langes tid.

Erik er selvstendig næringsdrivende, ikke ansatt av stiftelsen, og han måtte

også sørge for egne inntekter. Han har oppgaver som vaktmester på hele eiendommen og en del år prøvde han seg som jordbærdrifter. På 1980-tallet påtok han seg oppgaver utenom gårdsdriften, som snørydding, men andre oppgaver på gården ble etter hvert viktigere og mer stabile.

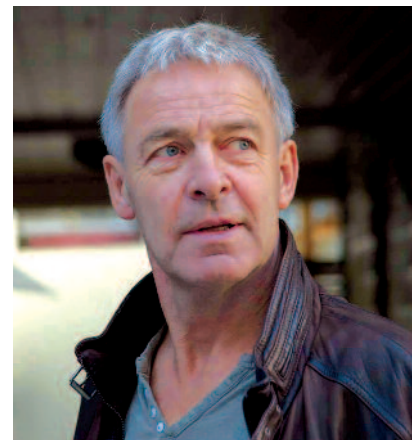
Mange jern i ilden

Erik liker å markedsføre det han brenner for, han liker å forvalte kulturlandskap og ønsker å ha en bredde i tilbudet. I 1991 søkte «Norges vel» etter gårdsbruk for pedagogisk tilrettelegging i bynære strøk. Ti gårder ble inkludert i dette, deriblant Langegården. Erik fikk et økonomisk tilskudd på 50 000 kroner til sikring og tilrettelegging for besøk av skoleklasser, et tilbud som i fire år var gratis for skolene i Bergen. For å få delta måtte Erik ha pedagogisk hjelp til å lage et undervisningsopplegg. Lisen Skarstein, som var lærer, og for øvrig har vært en sterk bidragsyter i Storetveit, hjelp ham med dette.

Minde skole og Steinerskolen var pilotskoler, men da skolene etter hvert måtte betale selv for tilbudet, ble bare Steinerskolen igjen. Steinerskolen har i alle år siden hatt et fast ukentlig tilbud på gården for andreklassinger.

Etter hvert har Erik utvidet tilbudet. I samarbeid med NAV har han ungdommer på gården til arbeidstrening, noe som kan være en god start for mange som har falt ut av vanlig skole og utdanning. Gården er også åpen for besøk av alle slag, og en gang i året er det «åpen gård». Der er også lokaler til utleie for møter og feiringer.

Eriks kone, Elin Tuntland, er utdannet familieterapeut. I de gamle husene

ILDSJELEN: Erik Krohn Hansen har bygget opp Langegården slik den fremstår i dag. FOTO: ELIN TUNTLAND

tar hun og Erik imot foreldre og barn for samvær med eller uten tilsyn. I slike omgivelser blir det lettere å legge forholdene til rette for gode møter for familier i vanskelige situasjoner.

I 30 år har Erik formidlet kunnskap og opplevelser til mange, deriblant grupper av deltakere med f.eks. angstlidelser. Mange har stort utbytte av å oppleve mestring med hestene som «terapeuter». Erik har et fast samarbeid med Kronstad distriktpsykiatriske senter, Betanien og Solli. Flere ukedager har han besøk av ulike grupper brukere.

Hestene er viktige husdyr på gården. De er en sammensatt gruppe med to dølahester, en fjording og to ponnier. Både hestene og sauene trenger for. I tillegg til gårdens egne gressbakker, høstes gress etter avtale fra Storetveitmarken og Mindebakken/Grønnestølen, og før motorveiens tid også fra Gamlehaugen.

> side 16

GODT BEVART:

Fjøsanger hovedgård fra 1810 fremstår i dag som en av de best bevarte bygninger fra denne epoken. Første etasje brukes til utstillinger av samtidskunst, Galleri Langegården, mens toppetasjen leies ut som selskapslokaler.

FOTO: DAVID40226543-CC BY-SA 3.0

Høns og sauer

På en skikkelig gård må man ha en hønsegård. År om annet har Erik og co vært ille plaget av rev som har underholdt seg med å ta livet av hønene på tunet midt på lyse dagen. Her ble løsningen islandske høner som har evnen til å fly når farer dukker opp. Dette er en rase som ble bragt til Island av norske vikinger. De går nå fritt på gården til glede for barn og andre besøkende, så kan hønene, som brukes til eggproduksjon, oppholde seg under tryggere forhold. Eggproduksjonen er viktig på gården, og her kan vi alle komme og kjøpe!

Sauene har en sentral rolle på gården. De kan vanligvis observeres i bakkene nedenfor, men har sin faste avtale om sommerbeite i Bergsdalen. Når de er der kan også Erik unne seg to ukers ferie med avløser på gården. Da drar familien gjerne til hytten i Ryfylke.

Sauesankingen om høsten er et høydepunkt. Erik forteller om en sau de har som heter *Glaneguri*. Hun fikk en «kjæreste» av islandsk rase, og de to fikk to lam. Ved sankingen om høsten dukket hun ikke opp. Ett av lammene ble funnet, men ikke lammet som hadde fått navnet *Styrk*. Ved «ettersankingen» i desember, ble *Glaneguri* observert, og hun ble etter mye strev hentet der hun hadde satt seg fast i bratt terreng. Lammet var det ikke tegn til, og de regnet ikke med å finne det så langt ut på vinteren. Ved sauesankingen høsten etter, dukket det opp en svær sau med ragget pels som ingen dro kjensel på. Men til alles overraskelse viste det seg at dette var *Styrk*, det lille lammet som ingen hadde sett på over et år. Mot alle odds hadde han greid seg alene i fjellet hele vinteren og veide nå 80 kg! Her var det nok de islandske genene fra faren som kom til hjelp. Dette er noen år siden nå, og *Styrk* lever ikke lengre, men bildet hans henger på veggen.

Gamle Lange ønsket at «hele byen» skulle få slippe til på Fjøsanger etter hans død, og at det skulle bli *et vakkert tilflugtsted for det spaserende publikum*. Slik gården fremstår i dag, er dette ønsket i aller høyeste grad gått i oppfyllelse. I tillegg har Erik og familien inkludert støtte og bidrag til mange behov som er blitt tydeligere i et moderne samfunn. ●

KJENDISER: Erik under bilder av to kjendiser, sauen «*Styrk*» og Gamlehaugen sett fra gårdstunet.
FOTO: GURI R. HAALAND

Om aldring - og et møte med Benedicte Monsen

Nylig deltok jeg på workshop med tema 'aldring'. Der var representanter fra mange ulike aktører både kommune, stat og næringsliv.

TEKST: Jan Helge Gram Eggestøl

Også Nasjonalt senter for aldring og helse bidro med flere innlegg, mens jeg representerte Den norske kirke. Fokuset var hvordan vi skal møte fremtiden med mange flere eldre og hva vi kan gjøre for å få en god aldring

Utfordringer

Med aldring kommer fysiske, psykiske og sosiale forandringer. Når vi blir eldre opplever vi normale aldersrelatert endringer, som redusert syn og hørsel. Aldring fører også til økt sårbarhet for fysiske og psykiske plager og sykdommer, men det er store individuelle forskjeller. Hvordan hver enkelt opplever aldring er tett knyttet til samfunnet vi lever i.

Å sikre en god alderdom

Vi lever lengre enn før. Eldre i dag har bedre helse og funksjon enn i tidligere generasjoner. Det er likevel store individuelle forskjeller mellom eldre i samme aldersgruppe. Over hele verden blir vi stadig flere eldre. FN, Verdens helseorganisasjon (WHO) og mange land har gjennom flere år samarbeidet for å finne ut hvordan vi i fremtiden kan sikre eldre mennesker en god og verdig alderdom.

Gjest på høymessen

På høymessen den 21. april har jeg invitert Benedicte Monsen (93) til en samtale om blant annet det å bli gammel og hvordan det oppleves for henne. Hun er ofte å se i kirken både på gudstjenester, temakvelder og nesten alltid med på «middag for alle». Hun opplevde for litt siden at mannen døde. Han ble bisatt fra

GJEST UNDER GUDSTJENESTEN: Benedicte Monsen (93) med oldebarn på fanget. 21. april skal hun samtale med soknepresten om det å bli gammel.

kirken vår, så det å snakke om sorg og tap kommer vi også inn på.

Benedicte er sosial, utadvendt og har levd et langt og spennende liv. Hun har mange tanker om aldring, og vil dele det med oss denne dagen.

Og så vil vi sammen se nærmere på teksten for dagen om å *elske hverandre* (Joh.13,33) og aktualisere det i sammenheng med det som vi ellers har snakket om. ●

Menighetstur og kurvfest til Strøno

Vi vil invitere menigheten til vårt landsted med hagevandring og kurvfest etter gudstjenesten 26 mai.

Vi satser naturligvis på fint vær, og hvis ikke, går vi inn i «Røykstova» der det er plass til ganske mange. Ta

gjærne med litt mat til lunsj, så deler vi felleskapet og måltidet sammen.

Vi kjører samlet etter gudstjenesten, så kan de som ikke har bil sitte på med noen. Adressen er Sørstrøno 226. Det tar rundt en halv time å kjøre dit fra Storetveit. ●

Vårhilsen fra Kari og Jan Helge

En åpnere kirke

Vil du være med på å gjøre det mulig å holde kirken åpen oftere?

Det har lenge vært et ønske, både i menighetsrådet, blant de ansatte og hos brukerne av Storetveit kirke, at kirken skal være åpen også utenom gudstjenester og andre arrangementer.

Hvis vi skal løfte denne oppgaven så kirken er åpen et par ettermiddager om uken, har vi bruk for flere frivillige. I første omgang ønsker vi at kirken er

åpen søndager et par timer i forlengelse av gudstjenesten. Dessuten gjerne en hverdag, f.eks på onsdager kl.13-15.

Hvis du kan tenke deg å være med på å løse denne oppgaven, ta kontakt med Inger Lise Breivik Larsen, tlf. 942 82 613. ●

FOTO: ÅSE SOLVI

Formiddagstreff på Bønes

Formiddagstreffet er en møteplass for pensjonister som er hjemme på dagtid. Det kommer ofte en gjest som forteller om et tema eller engasjement, vi spiser lunsj og synger sammen. Det arrangeres på utvalgte tirsdager fra 11.30-13.30. Vårens datoer er: 13. februar, 19. mars, 9. april, 7. mai og 4. juni (utflukt). ●

Kontaktklubben-datoer

Kontaktklubben er et tilbud til utviklingshemmede (og familie, støttekontakter og andre) én torsdag i måneden kl. 18-20 i Storetveit menighetshus.

Vi spiller, synger og danser folkedans. Midtveis koser vi oss med kveldsmat og kake. Kvelden avsluttes med fortellerkroken. Da hører vi fra Bibelen.

Én gang i året avslutter vi kvelden med en liten gudstjeneste i kirken. Disse kveldene er familiemedlemmer ekstra velkomne. Det koster kr. 30,- hver gang. ●

Resten av vårens datoer

- 7. mars • 4. april
- 2. mai (eller 30. mai)
- 13. juni

BLI MED! Inger Lise og Guri inviterer til gruppe for bokelskere.

Er du en bokorm?

Liker du å lese bøker og diskutere dem med andre? Meld deg på lesegruppen vi nå skal starte i menigheten!

TEKST: Inger Lise Breivik Larsen og Guri R. Haaland

Vi er to damer som ønsker å skape et treffpunkt for mennesker (både kvinner og menn!) med felles glede av å lese. Vi vil fremme leselyst og kjennskap til god litteratur.

Gruppen vil ha 8-10 medlemmer og møtes en gang per mnd. med oppstart nå i april. Møtested vil bli menighetshuset, «barnehagen». Vi tar sikte på å møtes første gang mandag 22.04. kl. 19, men er åpne for å diskutere møtedager og tidspunkt med deltakerne!

Type litteratur: Norsk og utenlandsk, nyere og eldre litteratur, romaner og kanskje biografier, men ikke krim. Medlemmene kan selv være med å foreslå litteratur.

Forventninger til deltakerne: Alle prioriterer å komme til hvert møte, og å ha lest avtalt bok. Videre bør man ha en positiv innstilling, også når det er bøker en selv ikke ville valgt. Som ledere vil vi ta ansvar for at samtaler og diskusjonen beveger seg på en grei måte.

Informasjon: Om du lurer på noe, kontakt gjerne Inger Lise Breivik Larsen, tlf. 942 82 613 eller Guri R. Haaland, tlf. 913 30 240.

Påmelding innen 5. april til ingerlise.breivik63@gmail.com
Husk navn, telefonnummer og e-postadresse. ●

Det er lett å gi kollekt via Vipps!

De færreste har kontanter på seg for tiden, men nesten alle har mobil! Ønsker du å gi støtte, gå du inn på Vipps og trykker SEND.

Her kan du søke enten Storetveit sokn eller taste 77505.

Her kan du
betale med
Vipps

77505
Vipps-nummer

Påskeprogram 2024

■ Skjærtorsdag, 28. mars, kl 17.30 Musikalsk skjærtorsdagsmeditasjon

Skjærtorsdag, 28. mars kl 17.30 er kirken åpen for en musikalsk meditasjonsstund med Jim Lassen (bildet, fagott) og Jostein Aarvik (orgel). Det vil bli framført musikk av bl.a. Mozart og Bach som innledning til skjærtorsdagens nattverdgdstjeneste kl 18.00.
Gratis adgang – kollekt. ●

■ Påskeaften, 30. mars kl 23.00 Påskennattsmesse

Påskeaften, 30. mars, kl 23.00 blir det flotte kirkerommet i Storetveit kirke arena for rik liturgisk utfoldelse når sokneprest Jan Helge Gram Eggstøl leder mysterienattens messe sammen med andre prester fra Bergensdalen prosti. ●

■ Påskedag, 31. mars kl 18.00: Påske- dagskonsert

På påskedagen, 31. mars, kl 18.00 inviterer bassbaryton Ludvig Lindstöm, cellist Frida Skaftun og organist Jostein Aarvik til en konsert med musikk av bl.a. Ralph Vaughan Williams, Johann Seb. Bach, Jean Sibelius og Georg Friedrich Händel.

Programmet har fått tittelen «Thy Lord Is Risen!» etter den første sangen i Williams' syklus «Five Mystical songs».

Frida Skaftun begynte å spille cello som åtteåring ved Stavanger kulturskole. Hun er uteksaminert fra Sibelius-akademiet i Helsinki og var engasjert i Helsinki-filharmonien de siste to årene før hun nylig ble fast ansatt i Bergen filharmoniske orkester. I tillegg har hun stilling i Ensemble Allegria i Oslo og har spilt mye med Oslofilharmonien. I 2021 vant hun førstepris i Worldvision Contest i sin kategori.

Ludvig Lindström er finlandssvensk og oppvokst i Umeå i Sverige. Han

Thy Lord Is Risen!

Ludvig Lindstöm. FOTO: MONA SCHANCHE

har fått sangutdanning ved universitetet i Göteborg og ved opera-akademiet ved Det kongelige Musikkonservatoriet i København. I over 20 år har han vært virksom som opera- og konsertsanger og han

Frida Skaftun. FOTO: ANNA-MARIA VIKSTEN

har optrådt på en rekke av Europas store opera- og konsertscener. I dag bor han på Minde i Bergen.

Billetter koster kr 200,- og kjøpes ved inngangen. ●

■ Påskedagens oktav, søndag 7. april kl. 11.00: «De ni lesninger og påskesanger»

Ved høymessen søndag 7. april kl 11.00, på påskedagens oktav, vil gudstjenesten være lagt opp etter samme mønster som vi bruker på søndag før jul, når vi feirer «A Service of Nine Lessons & Carols» etter anglikansk tradisjon. Bibellesninger hentet fra hendelsene fra Palmesøndag til og med 2. påskedag vil veksle med salmer, korsanger og musikk. Gudstjenesten blir ledet av sokneprest Jan Helge Gram Eggstøl og kantor Jostein Aarvik. Vokalensemblet Cantamo Storetveit deltar med korsang. ●

Perleelven – fastesamlinger rundt Kristuskransen

■ 13. mars kl 19.00:

Tema: «Gledesperlen» med Belinda Lerøy (sang) og Jostein Aarvik (orgel)

■ 20. mars kl 19.00:

Tema: «Oppstandelsesperlen» med Cathrine Snipsøy (sang) og Jostein Aarvik (orgel)

Fredskonsert

■ Tirsdag 7. mai kl 19.45

Damekoret Paradur, Prima Vista (fra Åsane kirke), Vokalensemblet Cantamo Storetveit og Solistkompaniet holder konsert med mye flott kormusikk og mange mektige fellesnumre. Mer informasjon vil bli lagt ut på www.kirken.no/storetveit ●

«Himmelfart og fuglesang»

■ Søndag 12. mai kl 18.00: «Himmelfart og fuglesang»

Konsert med Ormar Maidre Aarvik, fiolin og Jostein Aarvik, orgel.

På programmet står blant annet Olivier Messiaens *L'Ascension* (1935), Ralph Vaughan-Williams' *The Lark Ascending* (1914) og Ruth Bakkes *Into The Light* (1982).

Franske Olivier Messiaen (1908-92) regnes som en av 1900-tallets store komponister og kanskje den største innen orgel- og kirkemusikk. Selv anså han seg selv først og fremst som en som noterte fuglesang, dernest som en som skrev rytmer og - til sist - en komponist. *L'Ascension* (Himmelfarten) ble skrevet som orkesterverk og omarbeidet for orgel av komponisten selv.

Ormar Maidre Aarvik begynte å spille fiolin som femåring og fikk undervisning ved Bergen kulturskole og Langhaugen vgs. Han har bachelor i utøvende fiolinspill fra NMH og mastereksamen fra NTNU i Trondheim. Ormar har deltatt i en rekke musikkonkurranser og vært solist med både Bergen filharmoniske ungdomsorkester og Oslo Universitets symfoniorkester. Han er for tiden virksom som fiolinpedagog i Oslo.

Billetter koster kr 100,- og kjøpes ved inngangen. ●

FOTO: HAROT YACOUBIAN

Onsdagsprogram

■ 3. april kl 19.00: Vårens siste onsdagskonsert

«I dag er nådens tid» Kristine Klubben (bildet, trompet) og

Amund Dahlen (orgel) framfører norske folketonar og musikk av Johann Sebastian Bach. Gratis adgang – kollekt.

■ 10. april kl 19.00: Det vil jeg spørre presten om!

Tema: Hva er frelse - hva betyr det å bli frelst?

■ 15. april kl 19.00: Det vil jeg spørre presten om!

Tema: Når troen møter livet - å leve i spennet mellom livs belastning og livshåp.

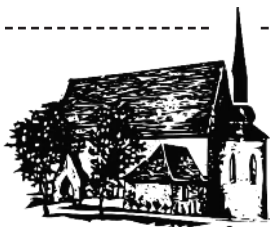
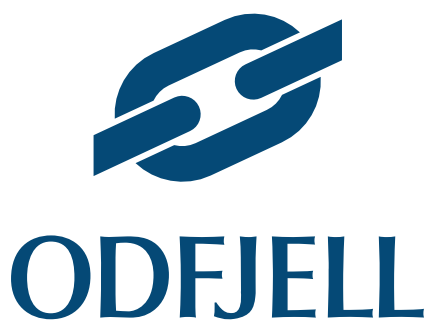
Bufetat

Kan du hjelpe et barn eller en ungdom som har det vanskelig?
Nå er det behov for flere fosterhjem i ditt nærområde.

Den norske kirke samarbeider med Fosterhjemstjenesten i Bergen om å finne fosterhjem.

Mer informasjon om fosterhjem på fosterhjem.no

Menighetsrådet i Storetveit ønsker å drive et godt menighetsarbeid til glede for alle som søker kirkens tilbud. Vi får i hovedsak våre inntekter fra offer i kirken, utleie av menighetshuset og gaver som følge av denne giroen i menighetsbladet.

Vi er takknemlige for din støtte!

Kvittering

Innbetalt til konto

Beløp

Betalerens kontonummer

Blankettnummer

Betalingsinformasjon

Menighetsarbeidet i Storetveit

GIRO

Betalingsfrist

Underskrift ved girering

Betalt av

Betalt til

Storetveit menighet

Belast konto

Kvittering tilbake

Kundeidentifikasjon (KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

<

>

1644.31.40704

Livets gang

Døpte:

Brage Vaage Troye
Vår Jonassen Småge
Hans-Christian Brunner
Epland
Natalie Nygaard-Mathiesen

Olav Jensen
Haakonsen
Magdalena Sæbø
Fatland
Aksel Soltvedt
Kjerrgård
Gyda Thomine Drager-
Neckelmann
Silje Alvestad
Maria Hannevik Roe
Nolan Bragstad

Melina Tho Indrebø
Mie Haugland Lisøy

Døde

Gunn Jenny Leiknes
Grethe-Marina Odfjell
Johanna Eikeland
Edith Polden
Jarle Pedersen
Mary Walla Ådland
Erling Bakken

Bjørnar Samdal
Ivar Rivelrud
Sverre Høstmark
Ernst Jan Lines
Inger Folkvord
Nina Riise
Knut Jakob Meland
Åse Kleppe
Leif Birger Methlie
Rikhard Rune Juuhl
Agathe Totland

Hvem er hvem i Storetveit menighet

Storetveit kirke

Kirkeveien 27, 5072 Bergen
✉ storetveit.menighet.bergen@kirken.no

Kontortid:

Tirsdag, onsdag og torsdag kl 10.00 - 14.00
Avvik kan forekomme ved gravferder og møter.

Bestilling av dåp, vielser og gravferd:

Kirketorget

☎ 55 59 32 10
✉ kirketorget.bergen@kirken.no

Sokneprest

Jan Helge Gram Eggestøl

☎ 478 06 255
✉ je964@kirken.no

Vikarprest

Solveig Sivertsen Træet

☎ 414 94 602
✉ st893@kirken.no

Kantor

Jostein Aarvik

☎ 957 55 362
✉ ja225@kirken.no

Administrasjonsleder

Martina Linton

☎ 400 49 471
✉ ml582@kirken.no

Kateket

Bodil Dyrøy Bredholt

☎ 920 69 533
✉ bb522@kirken.no

Diakon

Anna Elen Breivik Mathiassen

☎ 465 47 150
✉ am848@kirken.no

Barnearbeider

Kari Bakke

☎ 480 52 064
✉ karbak58@gmail.com

Kirketjener og ansvarlig for utleie

Christina Drange

☎ 465 43 960
✉ cd935@kirken.no

Storetveit menighetsråd

Friede Andersen (leder)

☎ 415 70 535
✉ friedea@hotmail.com

Bergensdalen prosti

Prost Maren Flotve Tischendorf

☎ 938 90 490
✉ mt373@kirken.no

Kontaktklubben

Annenhver torsdag i menighetshuset

☎ 470 72 899
✉ af847@kirken.no

Klubben

Vemund Følstad Breivik

☎ 450 64 225
✉ vemund.breivik@gmail.com

Besøktjeneste

For den som ønsker besøk eller bli besøker. Sorggruppe ved skilsmisse/dødsfall.

☎ 470 72 899
✉ af847@kirken.no

Babysang

Hver torsdag fra kl 10.30.

Kontakt: Kari Bakke

☎ 480 52 064
✉ karbak58@gmail.com

Knøttesang (1-4 år)

Hver tirsdag kl. 17.30-18.30

Kontakt: Kari Bakke

☎ 480 52 064
✉ karbak58@gmail.com

Givertjenesten

Bankgirokonto:

1644 31 40704

Støtt menighetsbladet!

Vi er avhengig av støtte for å kunne gi ut Hverdag og Helg. Du kan enkelt gi din støtte via Vipps. Velg SEND og skriv Storetveit sokn eller «77505» i søkefeltet.

Ønsker du å annonsere i bladet?

Kontakt oss på storetveit.menighet.bergen@kirken.no

Følg oss på nett

Hjemmeside:
www.kirken.no/storetveit

facebook.com >
Storetveit kirke

MENIGHETSBLAD
FOR STORETVEIT

Vår og sommer 2024

Merk at noen av sommergudstjenestene finner sted i Bønes kirke. Velkommen!

Søndag 17. mars kl 11.00

Maria budskapsdag. Gudstjeneste og dåp ved Sivertsen Træet. Luk 1,46–55: *Marias lovsang.*

Søndag 24. mars kl 11.00

Palmesøndag. Høymesse ved Gram Eggestøl. Matt 26,6–13: *Jesus salves.*

Torsdag 28. mars kl. 18.00

Skjærtorsdag. Høymesse ved Gram Eggestøl. Luk 22,14–23: *Nattverden.*

Fredag 29. mars kl 11.00

Langfredag. Langfredagsgudstjeneste ved Gram Eggestøl. II Mark 14,26–15,37: *Lidelsesberetningen.*

Lørdag 30. mars kl 23.00

Påskentatt. Påskevigilien (*Exultet*). Påskentattmesse ved Gram Eggestøl og prester i prostiet. Rom 6,3–11: *Forenet med Kristus i dåpen.* Mark 16,1–8: *Jesus står opp.*

Søndag 31. mars kl 11.00

Påskedag. Høytidsmesse ved Gram Eggestøl. Matt 28,1–10: *Jesus står opp.*

Søndag 7. april kl 11.00

De ni lesninger og påskesanger. Cantamo Storetveit og musikere Ved Gram Eggestøl.

Søndag 14. april kl 11.00

Familiemesse ved Træet. Joh 10,1–10: *Jeg er porten.*

Søndag 21. april kl 11.00

Høymesse ved Gram Eggestøl. Joh 13,30–35: *Et nytt bud: Elsk hverandre.*

Søndag 28. april kl 11.00

Gudstjeneste med dåp ved Træet. Luk 13,18–21: *Sennepsfrø og surdeig.*

Søndag 5. mai kl 11.00

Høymesse ved dåp ved Gram Eggestøl Matt 7,7–12: *Bønn og den gylne regel*

Lørdag 11. mai kl. 10.00, 11.30 og 13.00

Konfirmasjonsgudstjenester. Ved Gram Eggestøl og Bredholt.

Søndag 12. mai kl 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste ved Gram Eggestøl og Bredholt.

Søndag 19. mai kl. 09.00

Pinsemorgen. Morgensang i Fantoft stavkirke ved Træet.

Søndag 19. mai

Pinsedag. Gudstjeneste med dåp ved Træet. Joh 14,15–21: *Talsmannen og Jesu bud.*

Søndag 26. mai kl 11.00

Treenighetssøndag. Høymesse ved Gram Eggestøl. Joh 3,26–30: *Han skal vokse, jeg skal avta*

Søndag 2. juni kl 11.00

Høymesse ved Gram Eggestøl.

Søndag 9. juni kl 11.00

Gudstjeneste med dåp ved Træet. Joh 1,35–51: *De første disiplene.*

Søndag 16. juni kl 11.00

Høymesse ved Gram Eggestøl. Matt 16,24–27: *Å følge etter Jesus.*

Søndag 23. juni kl 11.00 (Bønes)

Høymesse med dåp. Matt 7,21–29: *Falske disipler og huset på fjell.*

Søndag 30. juni kl 11.00

Aposteldagen. Høymesse med dåp. Matt 16,13–20: *Peters bekjennelse.*

Søndag 7. juli kl 11.00 (Bønes)

Høymesse med dåp. Luk 19,1–10: *Sakkeus.*

Søndag 14. juli kl 11.00

Høymesse med dåp. Mark 12,37b–44: *Enkens gave.*

Søndag 21. juli kl 11.00 (Bønes)

Høymesse med dåp. Joh 8,2–11: *Kvinnen grepet i ekteskapsbrudd.*

Søndag 28. juli kl 11.00

Høymesse med dåp. Matt 18,21–35: *Den ubarmhjertige medtjener*

Søndag 4. aug. kl 11.00 (Bønes)

Høymesse med dåp. Mark 2,23–28: *Jesus og sabbaten*

Søndag 11. august kl 11.00

Høymesse med dåp. Luk 8,1–3: *Kvinner som fulgte Jesus.*

Søndag 18. aug. kl 11.00 (Bønes)

Bønes kirke: Høymesse med dåp. Luk 12,41–48: *En tro og klok forvalter.*

Søndag 25. august kl 11.00

Vingårdssøndag. Høymesse ved Gram Eggestøl. Luk 10,38–42: *Jesus hos Marta og Maria.*

Søndag 1. september kl 11.00

Familiemesse ved Gram Eggestøl.

Søndag 8. september kl 11.00

Høymesse. Matt 5,10–12: *Salige er de som blir forfulgt.*

Søndag 15. september kl 11.00

Høymesse. Luk 7,11–17: *Jesus vekker opp enkens sønn.*

Søndag 22. september kl 11.00

Gudstjeneste med dåp.

Søndag 29. september kl 11.00

Mikkelsmesse. Høymesse ved Gram Eggestøl. Luk 10,1–2.16–20: *Jeg så Satan falle ned.*